

doar două

Paparuz

înjurături mi-au rămas (de la tata)
primordiale ce-i drept
și acelea lipite de timpanul urechii stângi
pe care un orelist practicant budhist
mi-a scos-o fără ezitare din rădăcină
pentru mântuirea mea nirvanică anticipată
a concis aproape fericit privindu-mă
suferind atât de mult după șoptele tale
alerg eu oarecum nepăsător de perspectiva edenică
după șoptele tale singurele din lume
care m-ar putea face cumva să cred
că destinul meu are vreo însemnătate acolo sus

chiar și așa într-o ureche cum am rămas